

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Locorum Communium Religionis Christianæ Partitiones

Arnoldus <Vesaliensis>

Coloniae, 1565

VD16 H 312

Caput 27. Quid uirtus eiusq[ue] actus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-30256

Caput 27.

Quid uirtus eiusq; actus?

Propriè uirtus nō est vel actus, vel vsus, sed bona mentis qualitas, qua rectè uiuitur, & qua nullus malè utitur, quam Deus solus in homine operatur.

Virtutes enim Dei dona sunt, non autem à natura nobis insitæ. Hinc etiam de gratia fidei ait Apostolus: Gratia estis saluati per fidem, & hoc non ex vobis. Dei enim donum est.

Quamuis autem nullum sit in homine meritum, sine libero arbitrio: principalis tamen merendi causa est gratia gratum faciens, qua voluntas hominis sanatur & iuuatur. Vnde ex gratia & libero arbitrio boni animi motus, & meritum procedit.

Vnde & per gratiam virtutes mereri rectè dicuntur, ex quarum actibus iustè uiuimus. Hinc quod suprà dictum est, vsum liberi arbitrii virtutem esse, pro actu virtutis est accipiendum.

Hinc etiam malè opinati sunt, qui & charitatem & similes virtutes, motus animi esse dicebant, cum sint virtutes animum ad actum mouentes:

iuxta

1. Cor. 13.

Aug. de gratia & libero arbitrio.

*Tractatus
40. in Io-
annem.*

LOCORVM COMMVNIVM
iuxta quod & verbum Augustini ac-
cipiendum est, quo dicit, fidem esse,
credere quod non vides: hoc est, fides
est virtus mouens ad credendum id,
quod non vides.

Caput 28.

Quid sentiendum de gratia & li-
bero arbitrio?

*Aug. lib.
1. Retrac.
cap. 4.*

Indubitanter tenendum est, libe-
rum arbitrium sine gratia praeue-
niente & adiuuante ad salutem
non sufficere, nec meritis nostris gra-
tiam aduocari, sicut tamen haereticis
asseruit Pelagiana: quæ adeo gratiæ
Dei refragatur, vt omnia ipsius man-
data implere hominem sine ea posse
dicat: quasi gratia non detur, nisi vt
facilius mandata impleantur: rur-
sus quasi ipsum liberum naturæ ar-
bitrium sit illa gratia, sine qua nihil
boni facere valemus, Deo per legem
nos instruente. Itaque per hæc conce-
debant Pelagiani, dari quidem gra-
tuito scientiam, at non charitatem
& gratiam: sed quasi ex meritis eam
acquiri.

Destituunt autem & per hoc Eccle-
siæ orationes. Et insuper paruulos,
sine originalis peccati vinculo, nasci
contendunt.

Quæ

L
Quæ v
ferebant
nihil pro
Igitur
inquit) sic
dicamus
xilio: & ta
nichæo d
vitare nō
louiniano
posse pecc
lagh elidin

Quæ gr

NEC
la
ue
berat a ser
lo statu nu
bus resiste
uerare vel
batiam p
natum si
gratiæ.

Habui
& similes
amissit.

Hinc &